

Eerste reacties enquête voor volwassenen

Er zijn al veel mensen die de enquête voor volwassenen met dyslexie hebben ingevuld. Met hun reacties kunnen we onze dienstverlening afstemmen op een specifieke vraag of situatie. Zo geeft een groot aantal respondenten aan dat er te weinig gebeurt voor volwassenen met dyslexie. En dat is precies waar Lexima verandering in wil brengen. Dat doen we om te beginnen met de **informatiebijeenkomsten op 28 januari en 2 februari**.

Heeft u de enquête nog niet ingevuld? Wij zouden het op prijs stellen als u daar de tijd voor neemt: het duurt niet langer dan 5 minuten.

Twee dingen die opvallen uit de reacties tot nu toe. De meeste problemen op het werk zijn zoals verwacht met lezen en schrijven, maar ook vergaderen en presenteren wordt veelvuldig als knelpunt aangegeven. Daarnaast valt op dat er zo goed als geen ondersteuning is vanuit de werkgever, ook als dyslexie van de werknemer wel bekend is. Bijna niemand gebruikt dan ook hulpmiddelen op zijn werk, terwijl dit zeker op het gebied van lezen en schrijven een **doeltreffende compensatie** kan bieden. Er is over het algemeen wel begrip bij werkgever en collega's. Dat is belangrijk, maar niet voldoende wanneer je vastloopt in bijscholing of door reorganisatie een andere functie krijgt of zelfs ontslag dreigt.

Gelukkig blijkt ook uit de reacties weer dat veel mensen met dyslexie echte doorzetters zijn en hun weg vinden, al gaat dat met vallen en opstaan. Een paar reacties:

“Vroeger heette het **woordblind** en was ik **dom**: advies huishoudschool...”, “Langzaam maar zeker krijg ik meer zelfvertrouwen. Dit jaar hoop ik mijn master onderwijskunde te halen aan de universiteit. Zonder de **mogelijkheden van de computer** was me dit nooit gelukt.”

“Pas door mijn kinderen heb ik mij gerealiseerd dat mijn moeite met de **Engelse taal** een onderdeel van dyslexie was en niet kwam omdat ik mijn best niet deed...”, “Ik heb al heel lang geweten dat dyslexie in mijn **familie** voorkwam. Pas sinds een paar jaren realiseer ik mij, dat bovenstaande problemen misschien toch een lichte vorm van dyslexie is.”

“Het is bij mij pas duidelijk geworden toen ik studeerde, maar door negatieve reacties heb ik het verborgen gehouden. Bij mijn tweede studie heb ik mij op aanraden van de docent toch **laten testen**. Ik ben blij dat ik mij heb laten testen. Ik begrijp mijzelf nu beter en snap mijn verleden. Daarnaast kan ik door de compensatie-gebieden die ik van mijzelf door de test ook in beeld heb gekregen, de compensatie-vaardigheden beter inzetten. En het was ook **goed voor mijn zelfvertrouwen**.”

“Het gezegde van ‘wie schrijft die blijft’ gaat nog steeds op in het bedrijfsleven, zeker nu **sociale media** zo’n belangrijke rol is gaan spelen. Zelf stel ik mijn teams samen uit mensen met **verschillende vaardigheden** en benut ik datgeen waar in ze wel uitblinken. Op deze manier komen mensen met dyslexie of andere aandachtspunten **goed tot hun recht**. Het is alleen jammer dat nog niet iedereen er zo over denkt.”